

Horen, ernaar handelen, geluk ontvangen

Vandaag is de eerste zondag in het nieuwe jaar. Ik hoop dat je fijne feestdagen hebt gehad. En nu ligt er weer een heel jaar voor ons.

Ik moet je eerlijk zeggen, hoe ouder ik word, (*ik ben nu 58*) hoe minder ik heb met die datum, met 1 januari en met terugkijken en vooruitkijken. Met goede voornemens maken. Ik weet niet precies waarom. Ik denk dat er meerdere dingen een rol spelen:

- Als ik me iets goeds wil voornemen kan ik dat altijd doen en hoef ik niet door een datum daartoe gemotiveerd te worden. Ik merk dat ik behoefte heb om zelf te bepalen *of* en wanneer ik iets doe. Intrinsieke motivatie werkt vaak het beste, *in elk geval in mijn leven*.
- Ik heb in mijn leven vaak jaarverslagen en beleidsplannen moeten maken. *Nog steeds*. Eerst in mijn werk, en we doen het ook in de gemeente (in Jefta). Weet je, Ik heb gemerkt dat er niet zo veel verschil zit tussen 31 december (oud) en 1 januari (nieuw). De mensen zijn hetzelfde, de omstandigheden zijn hetzelfde. En na een paar weken gedraagt iedereen zich ook weer hetzelfde... Dan hebben we de bekende 'blue Monday'.

Het gekke is, *dit was mijn weerstand tegen georkestreerde goede voornemens op 1 januari*, ik geloof met mij hele hart in continue groei en verandering. Ik geloof niet in cynisme, in bij de pakken neer zitten, in mopperen als er iets verandert.

Het leven is één grote verandering. Bekijk maar eens een foto van 10, 20 of 30 jaar geleden. Dan zie je de lichamelijke verandering, maar als je even nadenkt kun je waarschijnlijk ook wel een mentale of een geestelijke verandering benoemen.

Ik merk *bij mezelf* bijvoorbeeld dat ik, door de jaren heen, steeds meer vanuit dankbaarheid en innerlijke vrede ben gaan leven.

Dat heeft overigens niets met goede voornemens te maken. Het is niet iets wat ik zelf voor elkaar heb gebokst. Het is een geschenk van God! Hij heeft zijn onvoorwaardelijke liefde en trouw laten zien, op elk moment van mijn leven, *tijdens hoogte- en vooral in dieptepunten*.

Ik wil vandaag spreken over het verwerven van geluk. Dat ligt een beetje in dezelfde lijn.

Geluk is veel meer een geschenk dan een prestatie.

Ik vroeg me even af of het streven naar geluk wel OK is?

Ik vond het ineens zo op jezelf gericht klinken...

De Bijbel spreekt verrassend positief over geluk. Het gaat dan niet oppervlakkige vrolijkheid, niet over succes zoals de wereld het meet (denk aan rijkdom-onafhankelijkheid), maar een diep, duurzaam geluk dat verbonden is met God, met vrede en met liefde.

In De Bergrede, Matteus 5, zegt Jezus:

³Gelukkig wie nederig van hart zijn,....

⁴Gelukkig de treurenden,....

⁵Gelukkig de zachtmoedigen,...

⁶Gelukkig wie honger en dorsten naar de gerechtigheid,...

*7Gelukkig de barmhartigen,...
8Gelukkig wie zuiver van hart zijn,...
9Gelukkig de vredestitelers,...
want zij zullen kinderen van God genoemd worden...
10Gelukkig wie vanwege de gerechtigheid vervolgd worden,...*

Psalm 1

*1Gelukkig de mens die niet meegaat met wie kwaad doen,
die de weg van zondaars niet betreedt, bij spotters niet aan tafel zit, 2maar vreugde vindt
in de wet van de HEER
en zich verdiept in zijn wet, dag en nacht.*

Dus: Ja, het is volkomen legitiem om naar geluk te verlangen. Sterker nog: God heeft dat verlangen in ons gelegd!

We gaan lezen vandaag uit de brief van Jakobus. Hij was de broer van Jezus. Jakobus spreekt/schrijft tot gelovigen. Hij was één van de leiders van de kerk in Jeruzalem. Hij staat bekend om zijn praktische wijsheid. Hij spreekt tot zijn broers en zussen. Hij spreekt tot mensen die deel uitmaken van Gods Koninkrijk. De toon is een beetje vaderlijk of je zou ook kunnen zeggen, het is de toon van een coach, die zijn team instrueert.

Jakobus 1

22Vergis u niet: alleen horen is niet genoeg, u moet wat u gehoord hebt ook doen. 23Want wie de boodschap hoort maar er niets mee doet, is als iemand die het gezicht waarmee hij is geboren in de spiegel bekijkt: 24hij ziet zichzelf, maar zodra hij wegloopt is hij vergeten hoe hij eruitzag. 25Wie zich daarentegen spiegelt in de volmaakte wet, die vrijheid brengt, en dat blijft doen, niet als iemand die hoort en vergeet, maar als iemand die ernaar handelt – hem valt geluk ten deel, juist in wat hij doet.

Voorafgaand aan deze passage heeft Jakobus gesproken over het koninkrijk van God en waardoor dat gekenmerkt wordt. Over wijsheid die beschikbaar is, over nederigheid, over beproevingen, over verleiding, over zonde, over zachtmoedigheid.

En dan zegt hij: *alleen horen is niet genoeg, u moet wat u gehoord hebt ook doen.*

Jakobus schrijft niet als moralist maar als iemand die gelooft dat *authentiek geloof zichtbaar wordt in daden van liefde.*

Jakobus schetst op krachtige wijze het verhaal van jouw en mijn leven. We weten vaak wel wat goed is. Maar wat we gehoord hebben, moeten we ook doen!

23Want wie de boodschap hoort maar er niets mee doet, is als iemand die het gezicht waarmee hij is geboren in de spiegel bekijkt: 24hij ziet zichzelf, maar zodra hij wegloopt is hij vergeten hoe hij eruitzag.

Wat zien wij in die spiegel?

Hier is het belangrijk om nog iets explicieter te maken wat Jakobus bedoelt. De spiegel van Jakobus laat ons niet in de eerste plaats zien *wat we verkeerd doen*, maar *wie we werkelijk zijn* in Christus. Wanneer we in de spiegel van Gods woord kijken, zien we onze ware identiteit: geliefd, gewild, en gedragen. Dát beeld mogen we niet vergeten. Daarom is weggaan van de spiegel niet alleen "vergeten wat je moet doen", maar vooral: vergeten wie je bent. De uitnodiging van Jakobus is dus: blijf kijken, blijf je herinneren, blijf leven vanuit dat ware gezicht dat God jou in Christus heeft gegeven.

Als dát helder is — wie je bent, en wie je mag zijn — dan wordt vers 25 opeens niet een opdracht, maar een uitnodiging.

²⁵Wie zich daarentegen spiegelt in de volmaakte wet, die vrijheid brengt, en dat blijft doen, niet als iemand die hoort en vergeet, maar als iemand die ernaar handelt – hem valt geluk ten deel, juist in wat hij doet.

Wie is het die vrijheid brengt ?

Jezus Christus !!

In de spiegel zien we niet alleen Jezus, maar ook onszelf zoals Hij ons ziet.

In onze keuzes van alle dag laten we ons leiden door *de volmaakte wet die Jezus verkondigde*. Wat is dan die wet?

Lucas 10

²⁵Er kwam een wetgeleerde die hem op de proef wilde stellen. Hij vroeg: 'Meester, wat moet ik doen om deel te krijgen aan het eeuwige leven?' ²⁶Jezus antwoordde: 'Wat staat er in de wet geschreven? Wat leest u daar?' ²⁷De wetgeleerde antwoordde: 'Heb de Heer, uw God, lief met heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw kracht en met heel uw verstand, en uw naaste als uzelf.' ²⁸U hebt juist geantwoord,' zei Jezus tegen hem. 'Doe dat en u zult leven.'

In die spiegel zien wij deze woorden:

-Heb God lief

-Heb je naaste lief

-Heb jezelf lief

Dat is de volmaakte wet die de vrijheid brengt!

Jacobus 1

²⁵Wie zich daarentegen spiegelt in de volmaakte wet, die vrijheid brengt, en dat blijft doen, niet als iemand die hoort en vergeet, maar als iemand die ernaar handelt – hem valt geluk ten deel, juist in wat hij doet.

De oproep van Jacobus is krachtig. Handel ernaar – Doe – Beweeg - kom in actie!

Liefhebben is meer dan een poëtisch woord in een gedicht.

Liefhebben blijkt uit daden.

En Jakobus spreekt vandaag ook tot ons. Hij is onze coach, zou je kunnen zeggen. Wij zijn het team.

Kijk eens om je heen, naar je teamgenoten.

Hoe denk je dat jouw teamgenoten zullen weten dat jij van ze houdt?

- Door dat je ze ziet staan; doordat je ze leert kennen
- Door dat je luistert (*haast je om te luisteren*)
- Door dat je elkaar wat gunt
- Door dat je voor elkaar opkomt.
- Door dat je overwinningen samen viert
- Door dat jij je inspant om de ander zich te laten ontwikkelen. Jij wilt dat de ander tot bloei komt.

Als je dit soort 'gewone' dingen doet, kunnen we liefde laten blijken aan elkaar.

En weet je, jouw medespelers kennen ook jouw minder goede kanten. Ze weten ook waar jij moeite mee hebt. En in een goed team, vang je elkaars zwakheden op.

Het vraagt training om een goed team te worden. Het vraagt tijd en inspanning om een goed team te worden. Veranderingen komen geleidelijk. Het vraagt doorzettingsvermogen, toewijding, veerkracht.En een goede coach!

In de spiegel zien wij deze woorden:

- Heb God lief
- Heb je naaste lief
- Heb jezelf lief

Onze liefde voor God blijkt vooral uit het feit dat:

- Onze naaste liefhebben
- We onszelf liefhebben

Over liefhebben van onze naaste hebben we het zojuist gehad. Er zijn veel daden waaruit onze liefde kan blijken.

Als wij van onszelf houden, dan weet God zich zeer geliefd.

Hij houdt namelijk van ons!

Door van onszelf te houden, stemmen we in met zijn diepste motivatie. Houden van jezelf, zoals God van jou houdt, onvoorwaardelijk, is een daad van liefde naar God toe.

In die spiegel zie jij iemand van grote waarde!

God heeft die waarde vastgesteld. Jij bent hem alles waard!

Je kunt dat niet veranderen. God heeft jouw waarde bepaald.

Elke speler is waardevol.

Hoe hou je nou van jezelf?

Door in te stemmen met Gods gedachten.

Jezus zei tegen de op overspel betrapte vrouw:

- Ik veroordeel je ook niet
- Zondig niet meer (je doel missen, in eigen doel schieten)

God heeft ons geluk voor ogen. Hij weet wat goed voor ons is:

- Leer jezelf niet te veroordelen. Je stemt hiermee in met Gods gedachten over jou. Hij veroordeelt je ook niet! Een daad van liefde naar God toe!
- Leer om niet te zondigen. Zonde beschadigt je, zonde beschadigt je relaties. Zonde beschadigt precies datgene waar je gelukkig van wordt. Als Jezus zegt: 'zondig niet meer', dan is dat geen dreiging, maar bescherming. Jezus zegt eigenlijk: *'je bent te kostbaar om jezelf te beschadigen.*

We spreken hier over processen die zich voltrekken in ons leven. We kunnen ons hier actief naar uitstrekken. Dat is de uitnodiging die Jakobus doet. Hij is onze coach, weet je nog.

En natuurlijk gaan er dingen fout. Maar leer te leven met de spiegel in je hand. Kijk er voortdurend in. Maak er een gewoonte van. Kies ervoor om de aanwijzingen van de coach te willen volgen.

Misschien is dit een goed moment om even in jezelf te kijken: *welke spiegel houdt God jou vandaag voor?*

--Stilte--

Kijk in de spiegel van Jezus, leef uit zijn liefde, en je zult ontdekken dat geluk niet iets is dat je zoekt — maar iets dat je ontvangt terwijl je doet wat Hij zegt.

Jakobus 1

²⁵Wie zich daarentegen spiegelt in de volmaakte wet, die vrijheid brengt, en dat blijft doen, niet als iemand die hoort en vergeet, maar als iemand die ernaar handelt – hem valt geluk ten deel, juist in wat hij doet.

AMEN